

ΚΕΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

« Οὐκ ἀρνησόμεθά σε ... Φίλην Ὁρθοδοξία... »

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φδλ. — 658 —

Ἔτος ΚΖ.

1 Νοεμβρίου 1972 (Π.Ο.Η)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

Γραφεία Εθνίγγος 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 628.280

«Οἱ υαίροὶ οὐ μενετοί»

«Πίστεως γάρ ἀεικουμένης, ἔρρέτω μὲν ὡς ἔωλος καὶ ἐπισφαλής· ἢ πρὸς γονέας αἰδώς ἡρεμεῖτω δέ καὶ ὁ τῆς εἰς τέκνα καὶ ἀδελφοὺς φιλοστοργίας νόμος, καὶ τοῦ ζῆν ἅμεινον ἔστω λοιπὸν τοῖς εὐσεβέσιν ὁ θάνατος» (ἀγ. Κύριλλος Ἀλεξανδρείας).

Δεινὰ καὶ συγκλονιστικαὶ αἰρέσεις ἐπολέμησαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Οὐδεμία ὅμως τούτων ἐπολέμησε τοσοῦτον σφοδρῶς Αὐτὴν ὅσον ὁ σήμερον εὐρύτατα διαδοθεὶς καὶ ἀναριθμήτους πλανήσας ἐπάρατος Οἰκουμινισμός.

Ἱεράρχαι, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίων, διανοοῦμενοι καὶ ἄλλαι δῆθεν μεγάλαι προσωπικότητες ἀπέβησαν ὁπαδοὶ καὶ μύσται του. Καὶ τὸ χερίστον ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀγάπης, τῆς συνδιαλλαγῆς, τῆς ἀδελφωσύνης καὶ ἐνοποιήσεως τῶν λαῶν τῆς γῆς ἀγωνίζονται νὰ τὸν ἐξαπλώσουν εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη καὶ μήκη.

Καὶ δυστυχῶς! ἔχει λάβει ἐκτάσεις ἐπικινδύνως δυσaráστους καὶ ἀνησυχητικὰς οὕτως ὥστε οἱ πλείονες τῶν χριστιανῶν καὶ ὁ τῶν ἀφελῶν νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἀγάπης, ἀγάπης πρὸς πάντας, ἢ ὁποῖα δὲν ἐξετάζει δογματικὰς διαφορὰς καὶ δὲν ἀσχολεῖται περὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως.

Εὐδοίωνον σημεῖον εἰς τὸν ζοφερόν ὀρίζοντα μερικαὶ φωτεινὰ ἀκτίνες, εἶναι οἱ ἐλάχιστοι πιστοί, οἱ ἕως θανάτου ἐμμένοντες εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν. Πῶς θὰ ἀφυπνισθοῦν αἱ νηδύμως καθεύδουσαι συνειδήσεις τῶν παρασυρθέντων ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῶν νεωτερισμῶν, τῆς ἀλλαγῆς τῶν περὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τῆς συμμορφώσεως αὐτῆς πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς;

Ἀπαιτεῖται ἀγὼν, προσπάθεια διαφώτισεως τῶν ἐν τῷ σκότει τῆς πλάνης καὶ αἰρέσεως πορευομένων ἀδελφῶν ἡμῶν. Οἱ καιροὶ τὸ ἀπαιτοῦν, τὸ ἐπιβάλλουν. Ὁ κάθε Ὁρθόδοξος πρέπει νὰ δώσῃ μαρτυρίαν τῆς πίστεώς του εἰς πάντας. Ὁ κάθε Ὁρθόδοξος ὀφείλει νὰ δώσῃ τὴν μάχην ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν οἶ-

ἰον καὶ ὁ τῶν ἀφελῶν νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἀγάπης, ἀγάπης πρὸς πάντας, ἢ ὁποῖα δὲν ἐξετάζει δογματικὰς διαφορὰς καὶ δὲν ἀσχολεῖται περὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως.

Ἀπαιτεῖται ἀγὼν, προσπάθεια διαφώτισεως τῶν ἐν τῷ σκότει τῆς πλάνης καὶ αἰρέσεως πορευομένων ἀδελφῶν ἡμῶν. Οἱ καιροὶ τὸ ἀπαιτοῦν, τὸ ἐπιβάλλουν. Ὁ κάθε Ὁρθόδοξος πρέπει νὰ δώσῃ μαρτυρίαν τῆς πίστεώς του εἰς πάντας. Ὁ κάθε Ὁρθόδοξος ὀφείλει νὰ δώσῃ τὴν μάχην ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν οἶ-

κόν του, τὸ γραφεῖον του, εἰς τὸ εὐρύτερον κοινωνικὸν σύνολον, ὅπου καὶ ἐὰν εὕρισκεται. Ὁ κάθε Ὁρθόδοξος, τὸ καλοῦν αἱ περιστάσεις, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ λάβῃ ἀνά χεῖρας τὰ ὅπλα τοῦ πνεύματος καὶ νὰ ἀντιπαραταχθῇ εὐθαρσῶς πρὸς τοὺς πολεμικοὺς τῆς ἀγίας Ὁρθοδοξίας.

Ὁ κάθε Ὁρθόδοξος πρέπει νὰ θυσιάσῃ κάτι ἐκ τῶν ὑλικῶν του ἰαγαθῶν, ἐκ τῆς ἡσυχίας του, ἐκ τῶν ὅσων διαθέτει διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ θησαυροῦ τῆς πατροπαράδοτου πίστεως ἡμῶν, ἡ ὁποία κατ' αὐτὰς θάλλεται ἀπηνῶς ὑπὸ τῶν φύσει καὶ θέσει Προστατῶν αὐτῆς, τῶν Ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας. Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών!

Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα «νὰ ἀναφανοῦν νέοι ἥρωες, ὁμολογηταὶ καὶ μάρτυρες τῆς πίστεως, ποὺ θὰ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ εἰπουν εἰς τοὺς ἀθλίους καὶ καταχθονίους Οἰκουμενιστάς: «Προδότης τῆς ἀμωμῆτου πίστεως ἡμῶν, τὴν κεφαλὴν ἡμῶν σὰς διδομεν ἐπὶ πῖνακι, ἐὰν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ, ὅχι ὁμῶς τὴν ἀγίαν παρακαταθήκην τῶν Πατέρων ἡμῶν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἄσπιλον τοῦ Χριστοῦ πίστιν ὑπὲρ ἧς ἐχύθησαν ποταμοὶ αἱμάτων».

Οἱ οἰκουμενισταὶ προχωροῦν συνεχῶς καὶ ἱλιγγιωδῶς εἰς τὸ ὁπαισίον, ἀντιχριστιανικόν, ἀντεκκλησιαστικόν καὶ προδοτικόν ἔργον των. Σύνθημά των: ἡ προδοσία τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ ὑποταγὴ αὐτῆς εἰς τὸν ἀντίχριστον Πάπα καὶ ἡ πλήρης συνταύτισις αὐτῆς μετὰ τοὺς ἑτεροδόξους καὶ κάθε θρησκείαν. Οἱ Ὁρθόδοξοι τί πράττουν καὶ πῶς κινοῦνται ἔναντι τῆς καταπληκτικῆς αὐξανομένης καὶ ἐξαπλουμένης οἰκουμενικῆς κινήσεως; ἄλλοι μὲν ἴσως οἱ περισσότεροι ἀδιαφοροῦν καὶ ἐνίοτε οὐδέ κἂν θέλουν νὰ μελετήσουν καὶ ἐμβασθύνουν εἰς ζητήματα Ὁρθοδόξου πίστεως· ἄλλοι δὲ ἐμφορούμενοι ὑπὸ ἀληθοῦς δῆθεν ἀγάπης πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀνέχονται «ἄχρι καιροῦ» «οἰκονομία χρώμενοι» τὰς ἀτασθαλίας καὶ ὀλισθήματα Ἱεραρχῶν οἰκουμενιστῶν, τινὲς ὁμῶς ὀλιγάριθμοι ἀλλὰ «υἱοὶ φωτός» καὶ γνήσια τέκνα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τοποθετοῦν τοὺς ἑαυτοὺς των εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς μάχης καὶ ἀγωνίζονται σθεναρῶς καὶ ἀποφασιστικῶς ὑπὲρ τῆς πανταχόθεν πολεμουμένης ἀδαμαντίνης Ὁρθοδοξίας, δι' ἣν εἶναι πρόθυμοι νὰ θυσιάσουν ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴν των.

Οὗτοι ἔχουν κατὰ νοῦν τὸ τοῦ Οὐρανοφάντορος Βασιλείου περίφημον ἐκεῖνο: «Πᾶς ὁ δυνάμενος λέγειν τὴν ἀλήθειαν

καὶ μὴ λέγων αὐτὴν, κατακριθήσεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ταῦτα ἔνθα πίστις ἐστὶ τὸ κινδυνευόμενον... τὸ γὰρ ἐφησυχάζειν ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὀρνήσεως ἴδιον, τὸ δὲ ἐλέγχειν ὁμολογίας εἰλικρινούς».

Διὰ τοῦτο καὶ ὑπεραμύνονται τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τὸ πᾶν πράττουν ὑπὲρ τῆς ἀφυπνίσεως τῶν συνειδήσεων ὅλων ἐκεῖνων ποὺ λέγουν, ὅτι εἶναι Ὁρθόδοξοι ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι ἄνευ βάθους καὶ ἐπιγνώσεως τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολῆς των ὡς Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων.

Ἐκ τῶν ἐλαχίστων τούτων γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἡ Ἐκκλησία ἀναμένει πολλά. Ἀναμένει τοὺς ἀγῶνας, τὰς θυσίας, τὸν ἡρωϊσμόν των. Ἀναμένει τὴν εὐθαρσὴ καὶ πεπαρρησιασμένην ὁμολογίαν των διὰ νὰ κλείσῃ τὰ ἀπύλωτα στόματα ἐκείνων ποὺ «ὡς σοφοὶ τοῦ κόσμου τούτου νομίζουν, ὅτι δύνανται νὰ καταπατοῦν τὰ ἱερά καὶ ὅσια τῆς ἀγίας Πίστεως ἡμῶν. Ἀναμένει νὰ ἀναδείξῃ ἐκ τῶν τέκνων τῆς νέου Φωτίους, Μαξίμους, Μάρκου Εὐγενικούς, Νικηφόρους ὁμολογητάς.

Υπάρχουν σήμερον τοιαῦτα ψυχαὶ μέφλογερὸν, ἡφαιστειώδη, ἀκατανίκητον ζῆλον διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν; υπάρχουν θεβαιότατα, διότι οὐδεμία ἐποχὴ ἔμεινεν ἄνευ ἀγίων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν καὶ ἡρώων τῆς Πίστεως, ὡς τοῦτο κάλλιστα μαρτυρεῖ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί! ὅσοι γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ἀγαπᾶτε τὴν Ὁρθοδοξίαν μὴ φεισθῆτε κόπων, ἀγῶνων, θυσιῶν ὑπὲρ τῆς ἀγίας Ὁρθοδοξίας.

Μεῖνате πιστοὶ ἄχρι θανάτου εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ζήσατε διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀλλὰ καὶ δώσατε τὴν ζωὴν σας χάριν Αὐτῆς.

Πρὸς τοῦτοις μεταλαμπαδεύσατε Αὐτὴν εἰς ὅλους, πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, εἰς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν, διὰ νὰ λάμψῃ καὶ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ οὕτω εὕρουν ἐφαρμογὴν εἰς αὐτὴν οἱ λόγοι ἐκεῖνοι τῆς Γραφῆς: «καὶ ἔσται ἡ δόξα Αὐτῆς ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μᾶς ἐνημερώνουν εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.

Σημειώσεις καὶ ντουομέντα

Τι γράφουν οἱ Παπικοὶ Μοναχοὶ τοῦ Βατικανοῦ διὰ τὸ Μοναστήρι τῆς «Ἀναλήψεως» Κοζάνης

Τὸ Ἡσυχαστήριον τῆς Ἀναλήψεως τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἕως δύο χιλιόμετρα εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Κοζάνης, ἀξίζει νὰ τὸ ἐπανέσωμεν εἰδικῶς ἐντὸς αὐτῆς τῆς σειρᾶς.

Εὐρισκόμεθα ὁρᾶν εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (IRENIKON 1971 σελ. 412) μὲ τεσσαράκοντα Μοναχούς. Κατόπιν ἐγίναν ἐξήκοντα Ἀδελφαί (IRENIKON 1971 σελ. 436).

Ἐγίναν ὁρμασπὸν διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον τῆς πρώτης σειρᾶς (IRENIKON 1972 σελ. 37) καὶ ἔχει ἀναδειχθῇ μετὰ τῶν διακεκριμένων Μοναστηρίων εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σερβίων καὶ Κοζάνης τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντὸς τῶν Ἡμερολογίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (IRENIKON 1972 σελ. 398). Ἐχει ἰδρυθῇ τὸ 1945 ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Κων/νον Πλατῆν (ὁ ὁποῖος ἐφυγε ἀπὸ τὴν Κοζάνην τὸ 1937 διὰ τὴν Πάτραν) καὶ ἡ ἐπάγουσα Ἡγουμένη (IRENIKON 1961 σελ. 388) ἔχει ἤδη σημειώσῃ τὴν φιλολογικὴν δραστηριότητά της εἰς τὴν δημοσιότητα τῆς πανευρωπαϊκῆς μορφώσεως. Τὰ βιβλία της ἔχουν ἐκδοθῇ τὸ 1970 καὶ 1971. Συγχρόνως καὶ ἄλλα ἔχουν ἐκπορευθῇ καθὼς ἡ «Ἀιματοπότις ἀμπέλος», Ἀθήναι 1970, καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπανέσωμεν ἀργότερον. Ἀρχίζοντας ἀπὸ ἑνα μικρὸν Ἡσυχαστήριον ἢ Γερόντισσα Μαγδαληνή, ἔχει κατορθώσῃ νὰ κτίσῃ ἕνα ἐκτεταμένον πολύπλοκον Μοναστήριον, περιτροχιζομένον ἀπὸ ὀρθρῶν τοίχων μὲ φυτείας, μὲ κήπους καὶ ἀμπελόφυτα, μὲ πλῆθος ἐργαστηρίων καὶ μὲ καλλιεργησίμους ἐπαύσεις εἰς ὅλην τὴν περιόχην.

Μετόχιον Διονυσίου

Τὸ 1960 ἡ Ἀδελφότης ἀπεφάσισε νὰ τεθῇ ὡς Μετόχιον ἐπὶ τὴν προστασίαν τῆς Μονῆς Διονυσίου τοῦ Ἀθῶνος, ἐγίνε δεκτὴ καὶ ἐβεβαιώθη διὰ πράξεως συμβολαιογραφικῆς. Εἰς τὰς 2 Νοεμβρίου τοῦ 1968 ἢ Ἐγκύκλιος 1972 τῆς Ἀγίας Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκαινοποίησεν εἰς τοὺς Μητροπολίτας μὲ ποῖον τρόπον εἶχον ἀποφασίσῃ νὰ κανονίσῃ τὴν κανονικὴν θέσιν τῶν Μετοχίων τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ ἔδαφος της (IRENIKON 1971 σελ. 133). «Ὅπως σὺς εἶχαμε ἐπισυνεθῇ ἡ ἐπανέλθομεν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην). Εἰς τὰς 10 Ἰανουαρίου 1969 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος Ἀθηνῶν, ἀπαντῶν εἰς μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Ἡγουμένου Γαβριὴλ τῆς Μονῆς Διονυσίου, διὰ τὸ ζήτημα τῶν Μοναστηρίων τῶν Μετεώρων, τὸν ἐμμέληθη διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν Γυναικείων

Μοναστηρίων ὡς Μετοχίων. «Αὐτὸ ἐτελεῖτο πρὸς καταφώνησιν τῶν Ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν Ἀθωνικῶν ἰδρυμάτων». Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσεν τὴν ἀπάντησιν ταύτην καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἀγίου Ὅρους. Ὁ Π. Γαβριὴλ τοῦ ἀπάντησεν μὲ μίαν ἀνακτὴν ἐπιστολὴν 13126 Ἰανουαρίου 1969 «Αὐτὰ τὰ Μετόχια (πρὸ παντὸς τὰ Γυναικεῖα Ἡσυχαστήρια) ὀψήρχον ἰδρυθέντα ὑπὸ γυναικῶν εὐσεβῶν μὲ καθαρῶς εἰδικὰς τῶν δαπάνων. Τὰ ἀφιέρωναν εἰς τὰ Μοναστήρια τοῦ Ἀγίου Ὅρους ἢ εἰς ἱερὰ Μνημεῖα μὲ καθαρῶς εἰδικὴν τῶν κρητοβουλαίων, διὰ νὰ τὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὴν διαλυτικὴν ἐπέμβασιν τῆς πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ Μοναστήρια ἀποδεχόμενα αὐτὰς τὰς προσφορὰς ἀπὸ ὑποχρέωσιν καὶ ὡς ὑποταγὴν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας. Ἀπὸ τὸ ἀρθρον τοῦ 106, ὁ Χάρις τοῦ Ἀθῶνος ἀντὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κυριότητα τῶν Μετοχίων, τὰ ἐγκαταλείπειν ἑναντίον ἄλλων ἀναμύξεων. Τὸ μόνον ἀντίθετον πρᾶγμα πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἦτο ἡ ἀπειθεια αὐτῶν τῶν Ἡσυχαστηρίων εἰς τὸν ἐπίσημον Μητροπολίτην. Ἀλλὰ αὐτὸ ἐξηγῶταν ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἐκτολογίου, διότι ὡς ἀρμόδιον τὸν ἀναγνωρίζουν τὸν Μητροπολίτην τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιο-Ἡμερολογητῶν.

Ὅλα αὐτὰ προσέρχονται ἀπὸ τὴν ἐτερόπλευσιν καὶ ἀντικανονικὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἐκτολογίου τῶν Πατέρων μας. Ἐδῶ ὁ λόγος ἦτο εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν. Θὰ ἀνεχθῶμεν αὐτὸν τὸν σχηματισμὸν, ὅπως μᾶς ἀνέχεται ἡ μεγάλη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡμεῖς ποὺ ἀκολοθεῖμεν τὸ Ἐκτολόγιον τῶν Πατέρων μας. Εἴναι ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρώτην θέσιν τοῦ 1923, αὐτομάτως ὅλοι αἱ ἀναμύξεις θὰ καταπαύσων ἐπίσης καὶ ὁ βίος τῶν δύο ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῆς ἰδίας χώρας. Τὸ Μοναστήριον μας ἔχει μόνον δύο Μετόχια αὐτοῦ τοῦ γένους. Αὐτὸ τῆς Κοζάνης καὶ αὐτὸ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς εἰς Λάρισα. Εἶναι ἐντελὴς ἀνεξάρτητα καὶ ἡ ἀδελρότης δὲν τὸ γνωρίζει παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν φήμην των». Αὐτὸ τὸ τελευταῖον Μετόχιον ἀναδεικνύεται μέσα εἰς τὸ ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον (σελ. 37) εἰς τὸ μέρος ποὺ λέγεται κατοικία, ὡς θεμελίωσις ἢ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ Ἀρσενίου.

Ὁ Μητροπολίτης Διονυσίου τῆς Κοζάνης καὶ ὁ Νικηδόμος τῆς Ἀττικῆς, ἐπίσης καὶ ἡ Γραμματεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἔχουν ἐξ ἴσου διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα ἑναντίον τῆς πράξεως, ὅτι μερικὰ Ἡσυχαστήρια ἐξαρθρῶνται ὡς

Μετόχια τῶν Μοναστηρίων τοῦ Ἀθῶνος. Εἰς τὰς 20 Ἀπριλίου) 3 Μαΐου 1971, ἡ Ἱερά ἐνιστάσις Σύναξις «τῷ Ἀνώτερον Νομοθετικῶν Σώμα τοῦ Ἀγίου Ὁρους» ἐξήτασεν τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἔλαβεν ἀποφασίν, ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν τῶν μελῶν καὶ ἀπεφάνθη ὅτι αὐτὴ ἡ ἀνεξαφτησία θὰ συνεχίσῃ νὰ ἐπιδρατεῖται.

Δύναται κανεὶς νὰ ἐννοήσῃ τὰς δικαιολογητικὰς αἰτίας αὐτοῦ τοῦ ἔτους, ἀπέναντι τῶν ἐξουσιῶν τοῦ Ἀθῶνος, καὶ ἐπίσης τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας Συνόδου διὰ τὸ ζήτημα τῶν Μεσχίων, ἀπὸ τὰ νέα ἐπακόλουθα συμβάντα.

Αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τὸ Ἱστορικὸν «ἡ Ἀνάληψις» ὡς προμαχὼν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἔχει προσεγγίσῃ μερικὰς μερίδας εἰς τὸν Διονύσιον τῆς Κοζάνης.

Ἦνας ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τοῦ διορισμένου ὡς Ἐφημέριος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου τῆς Κοζάνης, ὁ Π. Γεώργιος Γκιούρας, ἔδωσε τὴν παραίτησίν του καὶ συνδέθη εἰς τὸ ἄθροισμα Α τῶν Παλαισημερολογητῶν Ρ. Η. Ο. (17 Φεβρουαρίου 1971) δικαιολογῶν τὴν πορείαν τοῦ ταύτην. Ὁ Π. Γεώργιος Γκιούρας μὲ ἕναν ἄλλον ἱερεῖα ἀνέλαβε τὰς ἐκκλησιαστικὰς τοῦ ἁγιορείου εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐνός νέου καὶ μεγάλου οἰκίσματος διὰ τοὺς πτωχοὺς (Πτωχοκομεῖον) εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως μὲ 6 πατώματα κτισμένον ἀπὸ τὸ Ἱστορικόν. Ὁ κ. Διονύσιος ἔδωσε διαταγὴν νὰ κατεδαφισθῇ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία. Διὰ τὴν διαμαρτυρηθεὶν ἐναντίον τῆς διαταγῆς ταύτης τὸ ἡμῶν τῆς Ἀδελφότητος τῶν Μοναζουσῶν, αἱ τραύματα, συνδεόμενα ὑπὸ τῶν δύο ἱερέων ἐτέλεσαν τὸν γόπον τῆς ἐκκλησίας μὲ Αἰταναίαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, διὰ νὰ ψάλλουν εἰς αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον καὶ νὰ ἐμνηθῶν τοὺς Μοναχοὺς τοῦ Σταδίου οἱ ὁποῖοι ἐπὶ Αὐτοκρατορὸς Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (813-820) εἶχον ἀνταταθῇ δημοσίως ἐναντίον τῶν Εἰκονομάχων. Οἱ Μοναχοὶ πίπτουν ἀλλὰ δὲν κίπτον» Ρ. Η. Ο. 1 Ἀπριλίου 1971).

Ἡ Κρισιολογία τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ 12)25 Ἀπριλίου 1971 ἐπὶ ἔτι ἀκόμη μία ἡμέρα δόξης διὰ τὴν Ἱστορικὴν Μαγδαληνὴν, «ὅπου ἡ κοινωνικὴ τῆς δραστηριότητος» ἐπενθύνει αὐτὰς τὰς ἱεροῦς διακονήσας τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας. Αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἔλαβον χώραν τὰ δημόσια ἐγκαίνια τοῦ Πτωχοκομείου, τοῦ μεγάλου οἰκίσματος τῆς πόλεως, ὅπου τρέφονται δευρὸν πενήντα πτωχοί. Εἰς τὴν τελευτὴν ἔλαβε τὴν προεδρίαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδριέντιος, παρευρισσόμενος τοῦ ἐπισκόπου Χρυσόστομου Νασλίου τῆς Μαγνησίας καὶ εἰκοσι περίπου Ἀρχιεπισκόπων καὶ ἱερέων. Ὁ ἐπίσκοπος Χρυσόστομος ὁ ὁποῖος εἶναι φιλόσθενος κατοικεῖ εἰς τὸν Βόλον καὶ δὲν εἶναι πλέον ἐνεργὸς μέσα εἰς τὸν ἱερὸν Ἀγῶνα. Περίπου 3.000 πιστοὶ ἐρχόμενοι εἰς παρτίδας μὲ 56 Λεωφορεῖα ἀπὸ Παροχέςματα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς παρευρίσκοντο εἰς τὰ ἐγκαίνια. Τὸ βράδυ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδριέντιος ἐτέ-

λεσεν τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ μεσονύκτιον τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸ Καθεδρικὸν τῆς Μονῆς, διὰ νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ εἰς τὴν Ἀδελφότητά της νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν εὐχήν. Ἐπὶ εἰκοσι ἔτη καὶ ἕνω δὲν ἔχει ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν ἱερὸν περίβολον τοῦ Ἱστορικοῦ τῆς καὶ δὲν ἤθελε διόλου νὰ ἐξέλθῃ διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πτωχοκομείου τῆς τὸ ὅποσον δὲν γνωρίζει παρὰ μόνον ἀπὸ τὰς φωτογραφίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Κιούσης Ἱστορικός τῆς Μονῆς τῆς Παναχράντου εἰς τὰ Μέγαρα καὶ τῶν Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης (IRENIKON 1971 σελ. 544) προσήρθε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὴν νέαν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἀκόμη δὲν ἔχει ἐγκαινισθῇ.

Μετὰ ἀπὸ τὴν λειτουργίαν αὐτὴν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐλόγησε τὸν γάμον τῆς κόρης τοῦ Π. Γεωργίου «αὐτὸς ἐπὶ ἔτι ὁ πρῶτος γάμος τοῦ ἱεροῦ μας Ἀγῶνα ἐν Κοζάνῃ». Ἔως τότε μόνον τὸ συνάθροισμα Β κατεῖχεν ἐκκλησίας. Διὰ νὰ τελέσῃ τὸν γάμον τῆς κόρης τοῦ ἀνὲν ἀδείας τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, αὐτὸς ἔδω κατήγγιλε τὸν Π. Γεώργιον εἰς τὸ Ποιμικὸν Δικαστήριον. Τὸν Π. Γεώργιον ὑπερήσπισε ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἱστορικοῦ κ. Γεώργιος Ἀμυλόνης ἐκ Θεσ/νίκης. Ὁ πελάτης τοῦ ἐδεβαίωσεν ἐμπαρθεῖν τοῦ Δικαστηρίου ὅτι ἔχει γίνει παλαισημερολογητὴς μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ. Ἡ πίστις τῶν Παλαισημερολογητῶν ὑπῆρξε ἡ μόνη ἀληθινὴ πίστις. Ἠθεώθη. (Ρ. Η. Ο. 15 Ἰουλίου 1971).

Μεγαλύτερον θόρυβον ἐτέλεσεν τὸ ἥδη ἐπαινετὸν διδάλιν τῆς Ἱστορικῆς «Οἱ ἄνθρωποι τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1924, Καὶρὸς τοῦ Λαλεῖν» (IRENIKON 1971 σελ. 553). Διὰ μακροσκελοῦς δημοσιεύματος εἰς Ἐκκλησιαστικὸν Ἀγῶνα (Μάιος 1971) ἕνας Μηνιαῖος Ὀργανισμὸς ἀπὸ μαθητὰς τοῦ Μητροπολίτου Ἀιγίουστίνου Καννιῶτη τῆς Φλωρίνης, ἐχαρσκτήρισε αὐτὸ τὸ διδάλιν ὡς «βλάβημενον διὰ τοῦ ὁποῖου τὰ Μυστήριά μας, αὐτὰ τῶν νεοσημερολογητῶν, τὰ ἀνοθεύονται ἀναγὰς». Συγχρόνως αὐτὸ τὸ Μηνιαῖον ἀνήγγιλε ὅτι ἡ Ἱστορικὴ ἦτο καταδικασμένη εἰς τὰς 18 Μαΐου εἰς 9 μηνῶν φυλάκισιν ἀπὸ τὸ προσήρθε Λιτταστήριον δι' ἀναρριπόμενας ἱθὺς ἐναντίον τῶν ἱερέων τῆς ἐπωχίας τῆς Κοζάνης, εἰς τὴν κοπιζὴν ἐφημερίδα ΘΑΡΡΟΣ. Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἔχει καταδικασθῇ εἰς 7 μηνῶν φυλάκισιν.

Εἰς τὰς 25 Μαΐου ὁ ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔστειλε εἰς ἅλας τὰς Πολιτικὰς Ἐξουσίας, Στρατιᾶν, Λιτταστήριον, καὶ Ἐκπαιδευτικῶν τῆς ἐπωχίας τοῦ μίαν ἐπιστολὴν διὰ τὸ ζήτημα αὐτοῦ τοῦ διδάλιν μὲ ἕνα σημεῖωμα ἐξ ὁσῶν σελίδων εἰς τὰς ὁποίας ἀποριθμοῦσε 64 σημεῖα βλαστημίας καὶ ἱθὺς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ διδάλιν αἱ ὁποῖαι ἐλέγχθησαν ἐναντίον τῆς ἐπιστολῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ κλήρου τοῦ Παροχέως τὰς ἐξουσίας νὰ δώσῃ διαταγὴν εἰς τοὺς ὑποκειμένους τὸν ν' ἀννηθῶν νὰ δεχθῶν αὐτὸ τὸ διδάλιν ἢ νὰ τὸ δώσῃ εἰς τὴν Μητροπόλιν ἢ ἢν ἡδη τὸ ἔ-

Ἀνοιχτή Ἐπιστολή

Εὐθ. Τριανταφύλλευ Ἀξιωμ. Χωροφ. ε. α΄

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Ἐπιμένως αὐθάδως εὐσταθεῖ τὸ ὑποστηριζόμενον παρὰ τοῦ κ. Ψαρουδάκη, ὅτι ἡ ἀμάθεια, ἡ πτωχεία καὶ ἡ ἀδικία ἠνάγκασαν αὐτοὺς καὶ τὸν Λαμπράκη ὅπως διὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐγγλέμιτος καὶ προδοσίας ἱερῶν καὶ ὁσίων, δι' ἀθρόων φόνων ἀμάχιον (ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ νηπίων ἔτι) καὶ ἐρημώσεως τῶν πάντων, ζητήσωσιν ἐκδίκησιν.

Τί συνέβη, λοιπόν, καὶ κατήντησαν εἰς αὐτὸ τὸ χάλι, τὰ θεαλέα αὐτὰ τῆς ἐρημώσεως; Ἀπλοῦστα. Ἦσαν ἐκ γενετῆς, ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῶν, προδότες καὶ διεστραμμένοι τύποι. Διὰ τοῦτο, ἐνεκα καὶ παντελῶς ἁλλείψεως φόβου Θεοῦ, ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν καὶ κατέφυγον ἑαυτοὺς εἰς πέταρον Ἀδου.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΙΟΚΤΗΣ ΤΩΝ ΕΤΣΕΒΩΝ

Συνταγματάρχης τοῦ στρατεύματος ἐν Λαρίῃ, χροὺν λάβη (ΕΛ. Ἰούνιος — Ἰούλιος).

Δὲν θὰ ἐκλαγῇ τις τῆς ἀποθέσεως τῶν δύο Ὁργανώσεων τῶν Παλασημιολογιτῶν αἱ ὁποῖαι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἀπεράσιον αὐτοῦ τοῦ βιβλίου Ρ.Η.Ο., (15 Σεπτεμβρίου). Ἐδημοσιεύθη μία ἐπιστολή εἰς τὰς 28 Ἰουνίου τοῦ Ἱερομονάχου Ἰγνατίου Μπίτση ἀπὸ τῆς Κασῆς (τοῦ Ἁγίου Ὁρους διὰ τὴν ἀπαντήσιν εἰς τὴν προσβολὴν ἔναντι τοῦ βιβλίου. Ὁ Π. Εὐγένιος Τόμπρος ἔγραψεν ἕνα θεομύστατον ἐγκώμιον αὐτοῦ τοῦ βιβλίου «ὅτι εἶναι ἀξιοσημείωτον, δυνατόν, καὶ γραμμένον ἀπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Μέσα εἰς τὸ ἀκόλουθον φυλλάδιον (Ἀυγούστου — Σεπτεμβρίου) δυνάμεθα νὰ ἀναγνώσωμεν μίαν μαζράν ἀγγελίαν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Συναθροίσεως Β ἡ ὁποία ἀπευθύνεται εἰς τὸν πιστὸν Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον Λαὸν διὰ τὸ ζήτημα αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. Εἶναι ἐκ νέου μία κανονικὴ καὶ ἱστορικὴ βεβαίωσις τῶν κυριωτέρων θεμάτων τῶν Παλασημιολογιτῶν. Ἡ Ἰγουμενὴ μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀγγελίαν (εἰς τὴν ὁποίαν συγγραφεὶς ἐμφαίνεται ὁ Π. Εὐφύμιος) δὲν ἔχει νάνα παρὰ τὸ νὰ συνάξῃ, λέει, τοὺς Ἱερὰς Κανόνας καὶ μεταφράσεις τῆς Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἔβγουν τὰ συμπέρασμα ὅπου εἴθενται. Εἰς τὴν ἀσχίρ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κάνει τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ Μοναχὴ Μαυδαλινὴ καὶ τὸ Πουχαστήριόν της ἀνέκουν εἰς ἄλλην παρόαξιν μὲ τὴν ὁποίαν δὲν ἔχομεν κανένα ὁργανικὸν δεσμόν, καὶ λοιπὸν εἴμεθα ἐξ ἀολοκλήρου χωρισμένοι εἰς τὰ οὐσιώδη σημεῖα τῆς παρατηρήσεως τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν. (IRENIKON 1971, σελ. 93 — 1972 σ.λ. 125).

εἶχε τὸ θάρρος νὰ καταγγεῖλῃ ἱερατικά σκάνδαλα τοῦ ῥασοφύρου, ἅπανα συνεζλόνησαν συνειδήσεις τόσοσιν ὥστε νὰ γίνῃ σκέψις πῆξεως «ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΩΝ» ἐν Μυτιλήνῃ! Ἐκ τῶν ρεζιλευθέντων κληρικῶν ὁ ἱεροδιάκονος προσήλθε τῷ ἐπισκόπῳ Δημητριάδῳ ΔΑΜΑΣΚΗΝΩ καὶ ὁδηγηθεὶς εἰς ΠΑΤΑΝΟΝ (Ἀλμυροῦ) ἐχειροτονήθη εἰς Τερεῶν, τοῦ πλήθους βοῶντος τὸ ΑΞΙΟΣ! ἀλλοῖα π' δὲν ἔξεραν!!!). Ὁ ἀρχιμανδρίτης ἐδραπέτευσε νόκτω, πρὶν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος, εἰς Λορίαν. ἐκείτης παρὰ τῷ οἰκίῳ ἐπισκόπῳ Φιλίππῳ (ὅστις χροὺν τῆς προσοχῆς Μαρίας, ἀπώλεσε τὸν θρόνον του βραδυτέρον)! γενόμενος ἐκεῖ δεκτὸς μετὰ τιμῶν! καὶ λίαν ἐνθέρμως.

Πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τοῦτον ἔγραψεν ὁ Συνταγματάρχης Μλόγγας Νικόλαος περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων ἐν Λαρίῃ, ἵνα ἀπολακτίσῃ τὸν ἀνέρον ἀρχιμανδρίτην. Ἀντὶ τούτου ὁ ἐπίσκοπος, κηρύχμενος τῆς... ἀξιοπρεπείας (!) τοῦ φιλοξενουμένου ἀνδοαρίου του, κατέστησεν αὐτῷ γνωστὰ (ὅσα ὁ Μλόγγας ἔγραψε) καὶ ὑπέδειξε νὰ καταμηνύσῃ τὸν γράφοντα ἐπὶ... σκεφαντία!!!).

Ἐπηρεασμένησαν δύο ἀναβολαὶ τῆς δίκης ἐν Λορίᾳ. Εἰς τὴν τρίτην δικάσιμον ἐπεστρατεύθησαν ὡς μάλιστα κατηγορίας κατὰ τοῦ καταγγελλαντος τὰ αἵσχι καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνιπάρκτου ἀθωότητος τοῦ ρασοφύρου τίνες νομίζετε; Ἡ ἀφρόκρισις τῆς Λαρίσης. Ταξίαρχοι ἐν ἀποστρατεῖᾳ, βουλευταί, δημοσιογράφοι, ἰατροί, πρόεδροι ἐπαγγελματικῶν ἐπιμελητηρίων κ.λ. Οὗτοι ἐπέζητον τὴν καταδίωξιν τοῦ Συνταγματάρχου, οὐχὶ διότι ὁ ἐκφυλὸς ρασοφύρος ἦτο ξένος πρὸς τὴν ἀποδιδωμένην αὐτῷ κατηγορίαν ἀλλὰ διότι ἦτο... καλλίφωνος καὶ ἐγνώριζε ἀπὸ μνήμης πάσας τὰς εὐχὰς (στεφανώματος, ἐξορισμῶν, ξεγεννήματος τῶν ἐπιτόμων κ.λ.). Ἐπὶ πλέον ἦτο ἀναστήματος περὶ τοῦ, εὐδοτενίς, τὴν οἶνα ἔχων ἀρχαιοκαπηλῆ...

Πάντες οὗτοι συμβούλιον ἔλαβον, ὅπως τὸν Μλόγγαν θανατώσωσιν ἐν Λορίᾳ. Ἀλλ' οἶδε Κύριος φυλάσσειν τοὺς ἀγαπῶντας Αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ προστατευόμενος τῆς ἀφρόκρισις εἶχε καθαιρεθῆ παρὰ τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου.

Τέλος εἰς τὴν τρίτην δικάσιμον προσήλθομεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου - ἱεροσκήπτου κ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ, ὡς μάλιστα ὑπερασπίσεως τοῦ... σκεφαντού! Θεία οἰκονομία τὴν ἐισαγγελικὴν ἔδραν κατεῖχε ὁ κατὰ πάντα ἄξιος ἐκπρόσωπος τῆς Θεμίδος κ. Παπαζαΐνης, ὅστις ἐνφάνισεν ἐν τῇ δίκῃ πιστοποιητικὸν τοῦ Γημισαίου χροῦ, ἀποδεικνύον τὴν παιδιόθεν ἑλληνικὴν τῆς σοφιστι-

κῆς ἀκεραιότητος τοῦ κατηγορουμένου. Στοιχεῖον ἀδιάσειστον. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς Μπόγγας, οὐσιαστικῶς ὅμως ὁ ἄνθρωπος εἶχε καταδικασθῇ καὶ λίαν αὐστηρῶς μάλιστα. Διὸ μετέφερον ἐκ Λαοίσης ἐκαστοτὲ, μὲ πλῆθυσιν δύο διηγήσεις, μάλιστα ὑπερασπίσεως κλπ. Λαοίσις—Δρόμα χιλιόμετρα 325. Γέρον, 75 ἐτῶν, ἐκάθησεν εἰς τὸ ἐδωλίον 85 ὥρας. Ἡ ὑπόθεσις ἐστοίχισε μόνον 50.000 δραχ.

Καὶ τώρα ἐρωτᾶται, ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ βουλευτοῦ Γρηγ. Λαμπράκη, τοῦ προδομένου παιδιοῦ, ποῦ ζήτησε ψοφὴ καὶ βοήθη φίδι! (τὸ καίμενο τὸ φτωχόπαιδο!). Ἠδίκηθη ὁ Μπόγγας ἐν προκειμένῳ, ναὶ ἢ οὐ; Προδίδων ὅτι σὺ μόνον ἠδίκηθη ἀλλὰ καὶ ἐξοντώθη. Κατὰ τὴν θεωρίαν καὶ τοὺς στοχασμοὺς τοῦ κ. Ψαρουδαίου, εἶδει ὁ Συνταγματάρχης αὐτός, δάκων τὴν μάχισαν ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ βουνό, ἵνα φρονημασίῃ τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πνεύματι. Ἀλλ' οὐ μόνον τοιοῦτον πὶ δὲν διανοήθη καὶ δὲν ἐδίδαξεν ὡς ἐπρεπε τοὺς ἀδικήσαντας, τοὺς ἀντάξας ἐπισκόπους, τὸν Καρτάλην καὶ πᾶσαν τὴν ἀλλογενὴ συμμορίαν μετὰ τῶν ἐκατοντάδων ἱερομένων τοῦ «ἀντάξτικου» οἰκτινὲς κατέκαυσαν 400 ναοὺς καὶ κατέσφαξαν πλῆθὺν ἀθώων προβάτων, ἀλλὰ καὶ ἔμαθε—ἀφ' ὧν πέπονθε—ἵνα λέγῃ πάντοτε «φοβερόν τὸ ἁμπεσεῖν εἰς χεῖρας ζώντων ἁγίων τοῦ αἰῶνος τούτου...». Συνεχῶς δὲ ἔκτοτε μονολογεῖ καθ' ἑαυτὸν λέγων: «Σὰν σ' ἀρέσῃ μπάριστα Λάμπρο...».

ΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΡΑΙ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ (1924)

Εἶναι γνωστοὶ οἱ βανδαλισμοί, αἱ βαρβαρότητες καὶ οἱ ἐκτροχιασμοί, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, εἰς βάρος τῶν μὴ δεχόμενων τὸ Παπικὸν ἐξάμβλωμα, τὸ καλοῦμενον Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας τηρούντων χριστιανῶν τῆς χώρας μας. Φυλακίσεις, ἐξορίαι, διαπομπεύσεις, ὕβρεις τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος, κατεδαφίσεις ἱερῶν θυσιαστηρίων, τραυματισμοί... κλπ. Ἐν ΜΑΝΔΡΑ Ἀττικῆς τρεῖς ἐθανατώθησαν, δερόμενοι μέχρις αἵματος ἀπὸ ἀποθηριωθέντων, ἀξέστον ἀστυνομικῶν—δὴν δὲν χριστιανῶν καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ!

Ὁ ἐπίσκοπος Φωκίδος Ἀθανάσιος (ἥδη λογοδοτεῖ τῷ φοβερῷ Κοιτῇ) εἰσελθὼν εἰς ναόν, ἐνθὺς τὴν ἀνάμικτον θυρίαν ἐτέλει ἱερεὺς, ἀποποιούμενος τοὺς νεοτερισμοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀποθηριώθη καὶ ἀφ' αὐτοῦ αὐτὴν ἤχησεν οὐκ ἔμελλε εἰς τὸ πρόσσωπον τοῦ λειτουργοῦ, ἀπολυνθῶς ἐξέχεε εἰς γῆν τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, συνθλίβας τοῖς μυαλοῖς αὐτοῦ ποσὶ τὸ ΠΟΤΗΡΙΟΝ. Τῆς ἀρχιερωσύνης του καὶ ἀγιοσύνης (!) μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ...

Ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀκολουθῶν τὸ Ἰουλιανὸν ἐορτολόγιον, ἥτοι δηλαδὴ Παλαιοημερολογίτης, καθὼς καὶ πάντες οἱ ἀποδεχθέντες τὸ Γρηγοριανόν (τὸ ΝΕΟΝ ἡμερολόγιον)

κληρικοὶ καὶ λαϊκοί. Ὅλοι αὐτοὶ εἶχον βαπτισθῇ κατὰ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐορτολογίου καὶ εἶχον ὁμώσει τήρησιν Κανόνων καὶ παραδόσεων ἀπαρσάλευτον μέχρι τέλους τοῦ βίου των. Τί συνέβη, ὅμως καὶ ἀπὸ τῆς μᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην ἀπὸ Πα-16 αἰῶνες) ἐξαίφνης ὤφθη ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ, καὶ ἡ Παλαιοημερολογικὴ Ἐκκλησία, ἡ οὐσα τριακτὴ ἀπὸ τοῦ 325 ἕως τοῦ 1924 (1599 ἔτη 16 αἰῶνες) ἐξαίφνης ὤφθη ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΗ καὶ μάλιστα «ΕΠΙΣΗΜΟΣ» καὶ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ. Καὶ ὅμως οὐ μόνον ἀποστάται ἐγένοντο ἀλλὰ καὶ ἤγειραν λυσσαλέον πόλεμον, ἀντιχριστιανικόν, κατὰ τῶν ἀδελφῶν των, οὓς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σύρουν εἰς τὴν Παπικὴν πλάνην. Καὶ πράγματι ὅλον τοῦτο γεγονός, ἵνα συντελεσθῇ σήμερον ἡ ἐπαδιαπομένη ἑνώσις μετὰ τῶν αἰρετικῶν, ἐπὶ τὸν ἀσεβιστὴν Παπᾶν. Ἦδη μάλιστα ἤρξατο καὶ κοινὸν ποτήριον. Καὶ εἶδομεν 20 παπικὰς γυναῖκας ἐν τῇ Μητροπόλει Ἀθηνῶν κοινωνοῦσας ἐκ τοῦ νεοημερολογιτικοῦ ποτηρίου! Καὶ ἀκόμη ἔχει ὁ Θεός, τί θὰ ἴδωμεν ἐν τῇ ΕΠΙΣΗΜῳ Ἐκκλησίᾳ συντελούμενα. Πάντως ἐν εἴνῃ τὸ θαυμαστόν. Ὅτι αἱ προβλέψεις τῶν π ε π λ α ν η μ ε ν ω ν Παλαιοημερολογικῶν τοῦ 1924, ἐπαληθεύουσι δυστυχῶς, ἐξ ὁλοκλήρου σήμερον.

(Συνεχίζεται)

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280
Διευθύνεται ἀπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντὴς συντάξεως ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας
Παῖσιος

Κάνεινος 32—Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Γεώργιος Σεργίου
Θεμιστοκλέους 33—Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικῶς:	Ἐξάμηνος δραχμὰς	15.—
	Ἐτησίᾳ	30.—
Ἐξωτερικῶς:	Ἐξάμηνος δολλάρια	2
	Ἐτησίᾳ	4
	Τιμὴ Φύλλου δραχ.	1

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοτὸν διὰ τὸν ὅποιον προορίζονται τὰ ἀποστέλλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Εξοχωτάτους

- 1) Γεώργιον Παπαδόπουλον Πρωθυπουργόν
- 2) Στυλιανόν Παττακόν Ἀντιπρόεδρον
- 3) Νικόλαον Μακαρέζιον Ἀντιπρόεδρον
- 4) Ἰωάννην Λαδάν ὑπουργόν Κοιν. Ὑπηρεσιῶν
- 5) Ἀπόστολον Βογιατζή Πρόεδρον Συμ. κῆς Ἐπικρατῆς.
- 6) Ἀδαμάντιον Ἀνδριτσόπουλον ὑπουργόν Ἐσωτερικῶν.
- 7) Βερνιερίδας «Ἀκρόπολις» «Βῆμα».
- 8) Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον Κάνιγγος 32 Ἀθῆναις

Διαμαρτυρόμεθα ἐντονότατα, ἐπικαλούμενοι ἄρτιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39 κανονισμοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 103) 72 Φ.Ε.Κ. περί ἀρπαγῆς τῶν Ἱ. Μονῶν μας παρά κρατοῦντος ἐκκλησίας. Παλαιοσημερολογεῖται πιστά τέκνα θρησκείας καὶ πατρίδος εἶναι ἀποφασισμένοι ἵνα ἀποθάνουν θυσιάζοντες μὴ ἀποδεχόμενοι νεωτερισμούς τῶν οἰκουμενιστῶν τῆς ἐποχῆς μας. Θεόστολτῃ ἡ Κυβέρνησις Σας πραγματοποιήσατε τὸ «Ἑλλάς Ἑλλήνων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν». Ζητοῦμεν ἐλευθερίαν θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἡ Ὁρθόδοξος ἐκκλησία τῶν Παλαιοσημερολογιστῶν μετὰ τῆς Κρατοῦσας Ἐκκλησίας.

+ Ὁ Θωμάκος Καλλίνικος

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Ἀντιβασιλέα — Πρωθυπουργόν κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐξοχώτατε,

Προσφορῆθέντες ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἑνὸς Τύπου καὶ τοῦ Ραδιοφώνου τὰς ἀντικανονικὰς κινήσεις τῆς Διοικούσης Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας πρὸς διάλυσιν ἡμετέρων Ἱ. Μονῶν (Γ.Ο.Χ.) ὑφισταμένων ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ δεκαετηρίδων καὶ ἐχουσῶν παικίλην ἐπιωφελῆ πνευματικὴν δόξαν καὶ σωτηρίους ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπικαλούμεθα ὑμετέραν ἐπεμβάσιν καὶ προστασίαν πρὸς διατήρησιν τῆς ἐνότητος καὶ εὐρίνης καὶ τῆς πλήρους κατοχυρώσεως τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς πολυτίμου γαλήνης εἰς γλυκυτάτης ἡμῶν Πατρίδος. Σταματήσατε διωγμὸν καὶ κατοχυρώσατε διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος τὴν Ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Καναδὰ Ἀνάκιος

Ἔπονται ὑπογραφαὶ 453

ΦΩΝΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΝΙΝΓΓΟΣ 32

ΑΘΗΝΑΙ

Θαυραλέα Ὁρθόδοξος ὁμολογία καθηγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφυγμένου Ἀγίου Ὁρους σὺν πάσῃ ἀδελφότητι κατὰ αἵρέσεως οἰκουμενισμοῦ ἐνώπιον Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου, ἀφύπνισεν Ἱερὸν Τόπον καὶ συνεκίνησεν μύχια καρδίας μας Στόπ. Τώρα ἀντιμετωπίζ

ζει πιέσεις Ἀτινοφρόνων δεόμενοι τῆς μεσιτείας πρὸς ἱερωτὴν Θεὸν ἱστάμεθα εἰς τὸ πλευρόν των καὶ συγχαίρομεν Καθηγουμένον καὶ ἀδελφούς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφυγμένου. Σάββαζ Ἱερομόναχος καὶ ἐξαρτηματικοὶ Μοναχοὶ Ἱερᾶς Μονῆς Σιμωνοπέτρας.

ΠΕΝΘΗ

Πλήρης ἡμερῶν (82 ἐτῶν) ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ὁ πατὴρ Σεβ. Θωμάκος κ. Καλλίνικος Ζαγγῆς Χανιώτης τὴν 20.9.72 Π. Η. ἐν μετανόᾳ καὶ καλῇ πνευματικῇ καταστάσει. Διαβιῶντες τὰ συλλυπητήριά μας εἰς τὸν Σεβ. Καλλίνικον εἰχόμεθα, ὅπως ὁ αἰμνῆστὸς πατὴρ αὐτοῦ εὖρῃ τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἐπιστολὴ

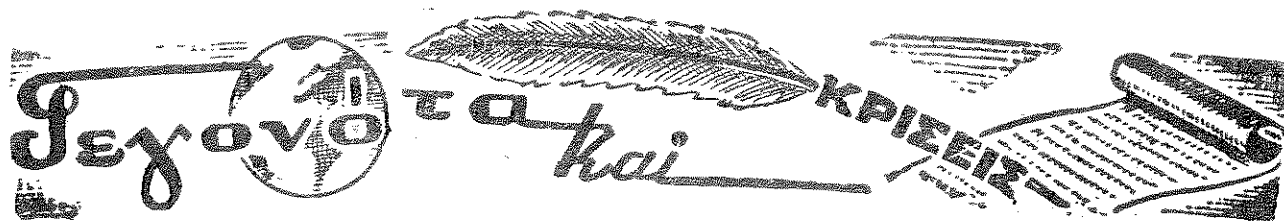
Αἱ πολλαπλῆς καὶ ρηξικέλευστα ἐκδηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἀμερικῇ κ. Ἰακώβου — τὰς ὁποίας πληροφοροῦμεθα ἐκαστοτε ἀπὸ σχετικὰ δημοσιεύματα εἰς τὸν Τύπον — διηρέθησαν τὴν μνήμην μας καὶ ἐνεθιγώθημεν ὅτι ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμος (1848) εἶχαν εἶπει: «Ὁ δεχόμενος νεωτερισμὸν κατελέγχει ἑαυτὸν τὴν κεκρυμμένην Ὁρθόδοξον Πίστιν, ἀλλ' αὕτη παλληρωμένη ἦδη, ἐσφραγιστὴ μὴ ἐπαδεχόμενη μῆτε μείωσιν, μῆτε αὔξησιν, μῆτε ἀλλοίωσιν ἢν τινα σὺν καὶ ὁ πολὺς, ἢ πρῶτος, ἢ σφαιροειδὴς ἢ διανοηθῆναι τοῦτο, ἦδη ἠρονήθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἦδη ἐκουσίως κατεπεβλήθη εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα διὰ τὸ βλασφημεῖν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὥς τάχα μὴ ἀσπίς λαλῆσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις. Ἀπαντες σὺν αἱ νεωτερίζοντες, ἢ αἰρέσει, ἢ σχίσματι, ἐκουσίως ἐνεδόθησαν κατὰ τὴν ὡς ἡμέτερον, πάντε Παπᾶι, πάντε Πατριάρχηι, πάντε Λαϊκοῖ, πάντε Κληρικοῖ καὶ καὶ Ἀγγέλαις ἐξ Οὐρανοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω τὰ γνωρίζει κάλλιον ἡμῶν καὶ ὁ νέος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Δημήτριος ὁ Α' ἡ σιγὴ τοῦ ὁποίου — ἐπὶ τῶν Θρησκευτικῶν ἀσφαλειῶν τοῦ κ. Ἰακώβου — προκαλεῖ σάλον λογισμῶν ἀμυβόλων εἰς ἡμῶς οἵτινες, χωρὶς νὰ εἴμεθα θρησκομανεῖς ἢ θρησκολύπτοι, πιστεύομεν ἀδιασείστως ὅτι ἐκάθε Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ἔχει τεραστίαν εὐθένην διὰ τὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας μας γενικῶς».

ΘΕΟΔΩΡΑΚ. ΒΟΤΑΙΚΛΑΡΗΣ

(Ἀντοχίης Πρωτοῦ ἐ. ἀ.)

Ἀθήναι

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οι ημεροδείκται τοίχου καί τσέπης τοῦ ἔτους 1973, ἐξετυπώθησαν μέ πλυσίαν καί ἐκλεκτὴν ὕλην.

Παρακαλοῦνται ὅθεν, οἱ ἐφημέριοι καί πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καί Παραρτημάτων Ἑλλάδος καί Ἐξωτερικοῦ, ὥπως φροντίσῃ διὰ τὴν διάδοσιν αὐτῶν.

Τιμαὶ ἡμεροδεικτῶν τοίχου ὀρχ. 12 τσέπης ὀρχ. 5. Ἡ αὔξησης τῶν τιμῶν τῶν ἡμεροδεικτῶν κατὰ 1 ὀρχ. ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνατίμησιν τοῦ χάρτου.

Τὸ προϊόν τούτων θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν Λιθούσης Κατηχητικῶν ἐν Περιστερίῳ, δι' ἧ καὶ παρακαλοῦμεν τὴν προσίτησιν αὐτῶν.

24 Αὐγούστου 1572

Ἡμέρα ἡ μᾶλλον Νύκται σημαδιακή. Ἡ κατ' εὐφημισμὸν ὀνομασθεῖσα φοβερά «Νύξ τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου». Καί ἀντὶ νὰ ἐνθυμίσῃ ἡ ἡμέρα αὕτη τῆς μνήμης τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου ἐν κατακύβει τὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ ἔργα τοῦ ἀποστόλου τούτου, προκαλεῖ τὴν τρομερὰν φρίκην διὰ τὴν στυγερωτέραν ὁμαδικὴν δολοφονίαν τῶν αἰώνων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ ἀντιχρίστου. Κατὰ τὴν νύκτα ταύτην, ἥτις ἦτο τότε καὶ διὰ τοὺς λατίνους κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, ἀφ' οὗ δι' ἀπάτης τῶν παπιστῶν ἐσυνάχθησαν εἰς Παρισίους πολλὰί χιλιάδες διαμαρτυρομένων, δέθεν πρὸς εἰρήνην δοθέντος τοῦ συνθήματος διὰ κωδωνοκρουσίας τὴν μίαν καὶ ἡμίσειον ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐξαπελύθη γενικὴ σφαγὴ λυσσώδως κατακρεουργηθέντων 10.000... «ἐχθρῶν» τοῦ πάπα. Ἡ σφαγὴ ἐπεκταθεῖσα μετὰ μανίας εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν ἐσυνεχίσθη μέχρι τῆς 17 Σεπτεμβρίου, ἀνοικτῆς μόνως θανατωθέντων 50.000 ἀνθρώπων ὑπὸ τῶν παπιστῶν, τῶν ἀθῶων τούτων ἀνρίων, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιόκουν... ἔωσιν οἱ ξεκουτισασμένοι καὶ πάντοτε ἐπιμηθεῖς Ἕλληνες, μὴ ἐνθυμούμενοι τουλάχιστον ὅτι ὁ ἀπατεῶν καὶ ραδιούργος οὗτος εἶναι ὁ ἀδίστακτος καὶ χεῖριςτος καταστροφεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ὁ Τούρκος εἶναι δεύτερος.

Μετὰ τὴν σφαγὴν ἐκείνην ὁ Πάπας τῆς Ρώμης διέταξε νὰ γίνων διολογισμοὶ μετὰ γενικῶν κωδωνοκρουσιῶν καὶ πάνδημοι ἐορταὶ καὶ ἔκοψεν ἐιδικὸν νόμισμα —μετάλλιον ἐπὶ τῷ γεγονότῃ τῆς σφαγῆς!!! (Μονίον τὸ ἔχει θλάσεις μὲ τὰ μετάλλια, διὰ νὰ μοιράζῃ καί... εἰς τοὺς γραικοὺς) Καὶ γνωρίζετε ποῖος εἶναι ὁ Πάπας αὐτός... ὁ ἀγιώτατος; ἐκεῖνος ὅστις μετὰ δεκαετίαν (1582)

ἔκοψε τὴν «μεταρρύθμισιν» τοῦ ἡμερολογίου ὁ Γρηγόριος ΙΓ'. Ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος (1583) ὑπέβαλεν εἰς τὸν Πατριάρχην Ἱερεμίον Β' νὰ μεταρρυθμίσῃ καὶ αὐτὸς τὸ ἡμερολόγιον, «διὰ νὰ ποιοῦσιν αὐτοὺς Ὁρθόδοξους» καὶ «ἵνα ἐκ τούτου ὠφεληθῇ ἐν καιρῷ ὅπως ἔγραψαν τότε καὶ σήμερον ἐπίσημοι». Νὰ τοὺς εὐχθῶμεν αὐτοὺς ποῦ... σεμνύνονται φέροντες τὸ εἰς πὸ ὄνομα τούτου ἡμερολόγιον, «νὰ ἔχουν τὴν... εὐχὴν τους». Τοὺς εὐχόμεθα νὰ ἐλεήσῃ ὁ Θεὸς τὴν κεφαλὴν των καὶ τοὺς φατίσῃ νὰ ἴδουν τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς των καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Πανηγύρεις Νοεμβρίου

Τὴν 1 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Τρίτην ἐορτὴν τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ 1) Ἐλευσίνας, 2) παρεκκλήσιον Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ 3) Αἰγίνης 4) Ρεθύμνου Κρήτης 5) Δομβραίνης καὶ 6) Ποταμιᾶς Θάσου.

Τὴν 8 ἡμέραν Τρίτην ἐορτὴν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μεχαήλ καὶ Γαβριήλ πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ 1) Ν. Πρακλείου καὶ 2) ἡ Ἱ. Μ. Σπάτων.

Τὴν 11 ἡμέραν Παρασκευὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγ. Μεγ. Μηνᾶ πανηγυρίζουν 1) ἡ Ἱ. Μ. Παιανίας 2) Ἱ. Μ. Ἀμφιάλης 3) ἡ Ἱ. Μ. Ἀνθοῦσης καὶ 4) ὁ Ἱ. Ν. Βελλίων.

Τὴν 14 ἡμέραν Δευτέραν ἐορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἀποστ. Φιλίππου καὶ γεωργ. Κωνσταντίνου τοῦ Ἱ. δραιοῦ πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ 1) Πειραιῶς καὶ 2) παρεκκλήσιον Εὐαγγελιστοῦ Κασοδαλλοῦ.

Τὴν 21 ἡμέραν Δευτέραν ἐορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Μοναὶ 1) Μεγάρων 1) Κουδαρᾶ καὶ 3) ὁ Ἱ. Ναὸς Βύρωνος (Σιαφάκια).

Τὴν 25 ἡμέραν Παρασκευὴν ἐορτὴν τῆς Ἁγ. Μεγ. Αἰκατερίνης πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Πατησίων

Τὴν 30 ἡμέραν Τετάρτην ἐορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἀποστόλου Ἀνδρέου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Πατισσίων.